

- 3) mięso cielęce,
- 4) mięso baranie,
- 5) słonina,
- 6) sadło,
- 7) podroby,
- 8) jelita,

a także wyroby wędliniarskie wyprodukowane na zlecenie producenta mięsa przez masarnie gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska” i zaopatrzone w plomby bądź etykiety, określające nazwę i adres zakładu, nazwę wędliny według receptury, miejsce wytwórni, datę produkcji.

2. Zakazana jest sprzedaż wędlin oraz wyrobów wędliniarskich wyprodukowanych indywidualnie przez producenta rolnego.

§ 6. Do sprzedaży detalicznej mięsa uprawnieni są posiadacze indywidualnych gospodarstw rolnych, spółdzielnie produkcyjne i członkowie tych spółdzielni, posiadający odpowiednie zaświadczenie, wydane:

- 1) posiadaczom indywidualnych gospodarstw rolnych i członkom spółdzielni produkcyjnych, objętym obowiązkowymi dostawami zwierząt rzeźnych, a także producentom rolnym nie objętym lub zwolnionym od tych dostaw — przez prezydium gromadzkich rad narodowych,
- 2) spółdzielniom produkcyjnym — przez prezydium powiatowych rad narodowych w porozumieniu z powiatowym pełnomocnikiem Ministerstwa Skupu,
- 3) producentom, których gospodarstwa znajdują się na terenie miast — przez prezydium miejskich (dzielnicowych) rad narodowych w porozumieniu z powiatowym pełnomocnikiem Ministerstwa Skupu.

§ 7. 1. Funkcjonariusze przedsiębiorstw targowiskowych lub kierownicy targowisk przy prezydiach rad narodowych w miejscowościach, w których nie działają przedsiębiorstwa targowiskowe, odbierają od producentów zaświadczenia, uprawniające do sprzedaży nadwyżek mięsa, sprawdzając, czy sprzedającym jest ten, na którego nazwisko zostało wydane zaświadczenie, lub najbliższy członek rodziny i czy nie upłynął okres ważności zaświadczenia.

2. Osoby wymienione w ust. 1 odbierając zaświadczenie obowiązane są wydać producentowi rolnemu kwit wagowy z podaniem następujących danych:

- 1) rodzaj i waga mięsa,
- 2) numer i data zaświadczenia oraz nazwa jednostki, która zaświadczenie wydała,
- 3) data zezwolenia organu urzędowego badania mięsa,
- 4) wysokość kwoty pobranej tytułem opłat za usługi świadczone na rzecz sprzedawcy mięsa.

§ 8. Mięso i jego przetwory podlegają ponownemu badaniu na stacji kontroli mięsa zorganizowanej na targowiskach.

§ 9. Sprzedaż mięsa, o którym mowa w § 5, odbywa się po cenach uzgadnianych między sprzedawcą a nabywcą.

§ 10. 1. Sprzedaż mięsa bezpośrednio konsumentom może odbywać się tylko w ramach obrotu detalicznego, w ilościach przeznaczonych do spożycia we własnym gospodarstwie domowym, nie przekraczających 5 kg mięsa, przetworów mięsnych i tłuszczów łącznie na jednego nabywcę.

2. Nabywanie mięsa pochodzącego z uboju gospodarczego w celu dalszej odsprzedaży jest zakazane. Osoby zajmujące się odsprzedażą mięsa lub jego przetworów ścigane i karane będą za uprawianie spekulacji.

§ 11. Po zakończeniu sprzedaży dla bezpośrednich konsumentów prawo zakupu mięsa i przetworów mięsnych przysługuje gminnej spółdzielni „Samopomoc Chłopska” na targowisku lub w jej siedzibie, a wyjątkowo zakładom żywienia zbiorowego upoważnionym do tego przez prezydium właściwej rady narodowej. Zakłady mogą nabywać mięso z uboju gospodarczego tylko w swoim lokalu.

§ 12. Sprzedaż powinna odbywać się przy zachowaniu obowiązujących przepisów higieniczno-sanitarnych. Sprzedający powinien być ubrany w czystą odzież, posiadać czyste ręce, powinien być zdrowy, nie dotknięty zakaźną chorobą skórną lub odrażającą.

§ 13. Mięso powinno być przykryte czystym papierem bądź białym płótnem.

§ 14. Sprzedający ma prawo korzystać za opłatą z urządzeń punktu sprzedaży potrzebnych do ważenia, rąbania, cięcia i sprzedaży mięsa, w szczególności wag, odważników, torporów, tasaków, noży, fartuchów białych itp.

§ 15. 1. Sprzedaży mięsa z uboju gospodarczego może dokonywać tylko ten producent, na którego nazwisko zostało wystawione zaświadczenie, lub najbliższy członek rodziny. Powierzenie sprzedaży innym osobom jest zabronione.

2. Na targowiskach będących w zarządzie przedsiębiorstw targowiskowych producent korzystać może z usług wyřębu mięsa, zorganizowanych przez przedsiębiorstwa targowiskowe.

3. Powierzenie wyřębu innym osobom poza przypadkiem wymienionym w ust. 2 jest zabronione.

§ 16. Za usługi ze strony targowisk użytkownicy uiszczać należne opłaty według obowiązujących niżej wymienionych stawek

§ 17. Opłaty za usługi pobierane są z góry.

§ 18. Nadzór bezpośredni nad obrotem mięsem i przetworami mięsnymi sprawuje przedsiębiorstwo targowiskowe (kierownik targowiska) podległe Prezydium Rady Narodowej.

§ 19. Winni przekroczenia niniejszego regulaminu podlegają karom przewidzianym w odpowiednich przepisach.

§ 20. Regulamin niniejszy wchodzi w życie z dniem 195 . . . r.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW ROLNICTWA I GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 28 czerwca 1955 r.

w sprawie trybu postępowania przy zgłaszaniu i dokonywaniu zmian w danych objętych ewidencją gruntów i budynków.

Na podstawie art. 10 ust. 4 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. Nr 6, poz. 32) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Właściciel bądź inna osoba władająca gruntem lub budynkiem obowiązana jest zgłosić zmiany, które zaszły w danych objętych ewidencją gruntów i budynków (art. 2 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o ewidencji gruntów i budynków — Dz. U. Nr 6, poz. 32) — do prezydium właściwej powiatowej rady narodowej najpóźniej w ciągu 4 tygodni od powstania tych zmian.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do zmian wynikających z decyzji organów administracji państwowej, wydanych na podstawie przepisów o przeprowadzeniu reformy rolnej, o ustroju rolnym i osadnictwie, o wymianie gruntów oraz o klasyfikacji gruntów.

3. W przypadku gdy zmiana dotyczy osoby władającej gruntem lub budynkiem, obowiązek zgłoszenia zmiany ciąży na osobie, która weszła we władanie gruntu lub budynku. Jeżeli jednak zmiana co do osoby władającej gruntem nastąpiła na podstawie ustnej umowy (w przypadkach gdy przepisy zezwa-

lają na zawarcie umowy bez zachowania formy pisemnej), zgłoszenie zmiany powinno być dokonane nie tylko przez osobę aktualnie władającą gruntem lub budynkiem, lecz i przez drugą stronę.

4. Ilekroć w przepisach rozporządzenia jest mowa o prezydium powiatowych rad narodowych, należy przez to rozumieć również i prezydium miejskich rad narodowych miast stanowiących powiaty, a jeżeli chodzi o miasta podzielone na dzielnice — prezydium dzielnicowych rad narodowych.

§ 2. Zgłoszenie powinno być dokonane na piśmie lub do protokołu.

§ 3. Zgłoszone zmiany w granicach gruntu bądź użytku powinny być na żądanie prezydium powiatowej rady narodowej udowodnione dokumentami pomiarowymi.

§ 4. 1. Zgłoszone zmiany w budynkach powinny być na żądanie prezydium powiatowej rady narodowej udowodnione zaświadczeniem właściwego terenowo organu administracji państwowej.

2. Jeżeli przedmiotem zgłoszenia jest wybudowanie nowego budynku lub przebudowanie budynku już istniejącego, do zgłoszenia, niezależnie od zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, dołączyć należy opis budynku.

3. Dane pomiarowe budynku oparte być powinny na dokumentach pomiarowych.

§ 5. 1. Zmiany wpisuje się do ewidencji gruntów i budynków w wyniku zgłoszenia ich lub z urzędu.

2. Z urzędu wpisuje się do ewidencji gruntów zmiany:

- 1) wynikające z decyzji określonych w § 1 ust. 2;
- 2) ujawnione w drodze dokonania z urzędu pomiarów związanych z prowadzeniem ewidencji gruntów;
- 3) ujawnione przy kontroli terenowej, przeprowadzonej przez organy rad narodowych;
- 4) związane ze zmianą granic administracyjnych gromad, osiedli, miast, powiatów i województw.

3. Prezydium powiatowej rady narodowej obowiązane jest zawiadomić osoby zainteresowane o decyzji powziętej w sprawie wpisu zmian dokonanych z urzędu, jak również o odmowie wpisu zmian zgłoszonych przez zainteresowane strony.

§ 6. 1. Obowiązek zgłaszania zmian dotyczących gruntów państwowych, których operat ewidencyjny na podstawie przepisów szczególnych zawiera tylko niektóre dane, obejmuje jedynie zmiany w tych danych, które zostały podane w operacie.

2. Obowiązek zgłaszania zmian nie dotyczy budynków, które w myśl przepisów szczególnych nie będą wykazywane w operacie ewidencyjnym.

§ 7. Wzór zgłoszenia zmian (§ 2) oraz wzór opisu budynku (§ 4 ust. 2) określone przez Ministrów Rolnictwa i Gospodarki Komunalnej będą ogłoszone w Monitorze Polskim.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. M. Jaworski

Minister Gospodarki Komunalnej: F. Baranowski

160

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 4 lipca 1955 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 20 maja 1955 r. o zmianie ustawy o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy (Dz. U. Nr 21, poz. 135) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy (Dz. U. Nr 20, poz. 168) z uwzględnieniem zmian wynikających z de-

krety z dnia 20 maja 1955 r. o zmianie ustawy o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy (Dz. U. Nr 21, poz. 135) oraz z innych ustaw i dekretów wydanych do dnia ogłoszenia obwieszczenia z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów i ustępów.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1955 r. (poz. 160).

U S T A W A

z dnia 19 kwietnia 1950 r.

o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy.

W Polsce Ludowej klasa robotnicza, świadoma swych praw i obowiązków gospodarza kraju, nadaje dyscyplinie pracy nową socjalistyczną treść.

Przytłaczająca większość robotników i pracowników umysłowych, pracując sumiennie i z zapałem, daje wyraz swojemu socjalistycznemu stosunkowi do pracy i przyczynia się do wzmocnienia sił Ludowej Ojczyzny.

Są jednak jednostki, które — naruszając dyscyplinę pracy — postępowaniem swym obniżają skuteczność ofiarnej pracy swych współtowarzyszy i wpływają hamująco na dalszy ciągły wzrost dobrobytu i kultury mas pracujących. Do szczególnie szkodliwych naruszeń dyscypliny pracy należy opuszczanie dni pracy bez usprawiedliwionej przyczyny.

Mając na względzie, że przestrzeganie socjalistycznej dyscypliny pracy jest nieodzownym warunkiem realizacji planu 6-letniego, zgodnie z interesami i postulatami klasy robotniczej stanowi się, co następuje:

Art. 1. Każdy pracownik fizyczny lub umysłowy bez względu na zajmowane stanowisko i rodzaj wykonywanej pracy, zatrudniony w uspołecznionym zakładzie pracy, instytucji lub urzędzie, powinien być pociągnięty do odpowiedzialności według przepisów niniejszej ustawy za naruszenie dyscypliny pracy przez nieusprawiedliwione opuszczenie dni pracy.

Art. 2. Wyróżnianie się nienaganną dyscypliną pracy powinno być uwzględniane przy przedstawianiu pracowników do odznaczeń państwowych i nagród.

Art. 3. Rada Ministrów określi przypadki, w których winno nastąpić usprawiedliwienie opuszczonego dnia pracy, oraz warunki i tryb usprawiedliwiania nieobecności.

Art. 4. 1. Przez opuszczenie dnia pracy rozumie się opuszczenie bez usprawiedliwionej przyczyny dnia pracy, w którym pracownik obowiązany był stawić się do pracy w zakładzie pracy, instytucji lub urzędzie.